

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2017r.

Sąd Rejonowy w Krośnie, Wydział II Karny w składzie:

Przewodnicząca SSR Monika Kordyś

Protokolant Dagmara Maślanka

w obecności oskarżyciela przedstawiciela (...) Skarbowego w P., IV Referatu Dochodzeniowo – Śledczego w K. A. U. (1)

po rozpoznaniu w dniu 14.11.2017r. sprawy karnej skarbowej

A. U. (2) (U.), s. S. i B. z d. K.,

ur. (...) w O.,

zam. (...)-(...) B., ul. (...),

oskarżonego o to, że:

1. od bliżej nieokreślonego dnia, po dniu 21.09.2016r. do dnia 20.10.2016r. w m. K., powiat (...), woj. (...) w lokalu salonu (...) przy ul. (...), (...)-(...) K., podnajęto od spółki (...) -21 z o.o. z siedzibą przy ul. (...), (...)-(...) B. od dnia 01.09.2015r. przez spółkę z o.o. (...) z siedzibą w B., ul. gren. J. K. (1) 16A, (...)-(...) B., działając jako Prezes tej spółki zarejestrowanej w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem KRS (...) urządził gry na 17 automatach do gier o nazwie:

G. C. nr (...) (z naklejką o nr „1”);

G. C. nr (...) (z naklejką o nr „2”);

G. C. nr (...) (z naklejką o nr „3”);

H. S. P. nr (...) (z naklejką o nr „4”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „5”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „6”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „7”);

(...) nr (...) (z naklejką nr „8”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „9”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „10”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „11”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „12”);

(...) 42 nr (...) (z naklejką o nr „13”);

A. G. nr (...) (z naklejką nr „14”);

H. S. P. nr (...) (z naklejką o nr „15”);

S. (...) nr (...) (z naklejką nr „16”);

H. S. P. nr (...) (z naklejką o nr „17”);

z naruszeniem przepisów art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (t.j. Dz. U. z 2016r. poz. 471), tj. poza kasynem gry bez wymaganej koncesji,

- tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s.

2. od bliżej nieokreślonego dnia, po dniu 20.10.2016r. do dnia 14.11.2016r. w m. K., powiat (...), woj. (...) w lokalu salonu (...) przy ul. (...), (...)-(...) K., podnajęto od spółki (...)-21 z o.o. z siedzibą przy ul. (...), (...)-(...) B. od dnia 01.09.2015r. przez spółkę z o.o. (...) z siedzibą w B., ul. gren. J. K. (1) 16A, (...)-(...) B., działając jako Prezes tej spółki zarejestrowanej w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem KRS (...) urządził gry na 14 automatach do gier o nazwie:

G. C. nr (...) (z naklejką o nr „1”);

G. C. nr (...) (z naklejką o nr „2”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „3”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „4”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „5”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „6”);

M. (...) nr (...) (z naklejką o nr „7”);

H. S. nr (...) (z naklejką nr „9”);

H. S. P. nr (...) (z naklejką o nr „11”);

A. G. nr (...) (z naklejką nr „12”);

(...)+ nr (...) (z naklejką nr „13”);

(...) 42 nr (...) (z naklejką o nr „14”);

(...) 42 nr (...) (z naklejką o nr „15”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „16”);

z naruszeniem przepisów art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (t.j. Dz. U. z 2016r. poz. 471), tj. poza kasynem gry bez wymaganej koncesji,

- tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s.

I. Uznaje oskarżonego **A. U. (2)** za winnego popełnienia wyżej opisanych czynów, przyjmując, iż stanowią one przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s. popełnione w okresie od dnia 21.09.2016r. do dnia 14.11.2016r. i za to na

podstawie art. 107 § 1 k.k.s. **skazuje** go na karę grzywny w wysokości 350 (trzysta pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 zł (sto złotych),

II. na podstawie art. 30 § 5 k.k.s. **orzeka** przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci automatów:

G. C. nr (...) (z naklejką o nr „1”);

G. C. nr (...) (z naklejką o nr „2”);

G. C. nr (...) (z naklejką o nr „3”);

H. S. P. nr (...) (z naklejką o nr „4”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „5”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „6”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „7”);

(...) nr (...) (z naklejką nr „8”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „9”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „10”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „11”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „12”);

(...) 42 nr (...) (z naklejką o nr „13”);

A. G. nr (...) (z naklejką nr „14”);

H. S. P. nr (...) (z naklejką o nr „15”);

S. (...) nr (...) (z naklejką nr „16”);

H. S. P. nr (...) (z naklejką o nr „17”); oraz kluczy do tych automatów, a także pieniędzy w łącznej kwocie 3.399,80 zł, karteczek z odręcznymi zapiskami z woreczkiem z kwotą 30 zł, kart formatu A4 oraz karteczek z zapisami grafików pracy, spisów liczników, rozliczeń, a także karteczek z podręcznymi zapiskami, szczegółowo opisanych w pkt I.1-49 oraz 51-53 postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 2 listopada 2016r., k. 102 akt o sygn. II K 759/17,

a ponadto **orzeka** przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci automatów:

G. C. nr (...) (z naklejką o nr „1”);

G. C. nr (...) (z naklejką o nr „2”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „3”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „4”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „5”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „6”);

M. (...) nr (...) (z naklejką o nr „7”);

H. S. nr (...) (z naklejką nr „9”);

H. S. P. nr (...) (z naklejką o nr „11”);

A. G. nr (...) (z naklejką nr „12”);

(...)+ nr (...) (z naklejką nr „13”);

(...) 42 nr (...) (z naklejką o nr „14”);

(...) 42 nr (...) (z naklejką o nr „15”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „16”); oraz kluczy do tych automatów, a także pieniędzy w łącznej kwocie 11.680 zł, dokumentów w postaci raportów dziennych, raportów zmiany i raportów transakcyjnych, odczytu liczników mechanicznych i karteczki z odręcznie naniesionymi cyframi, szczegółowo opisanych w pkt I.1-43 postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 23 listopada 2016r., k. 86-87 akt o sygn. II K 760/17,

III. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. **zarządza** zwrot oskarżonemu dowodów rzeczowych w postaci laptopów szczegółowo opisanych w pkt I.50 postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 2 listopada 2016r., k. 102 akt o sygn. II K 759/17 oraz w pkt I.44 postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 23 listopada 2016r., k. 87 akt o sygn. II K 760/17,

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. i art. 3 ust. 1 i art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych **zasądza** od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w łącznej kwocie 3.640 zł (trzy tysiące sześćset czterdzieści złotych), w tym opłatę w kwocie 3.500 zł (trzy tysiące pięćset złotych).

Sygn. akt II K 759/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 listopada 2017r.

Aktami oskarżenia skierowanymi do tut. Sądu zarejestrowanymi pod sygn. akt II K 759/17 oraz II K 760/17, (...) Urząd C.-Skarbowy

w P. IV Referat Dochodzeniowo-Śledczy w K. zarzucił oskarżonemu A. U. (2) popełnienie przestępstw skarbowych z art. 107 § 1 kks, które to sprawy zostały następnie połączone do wspólnego prowadzenia pod sygn. akt II K 759/17, a które to przestępstwa według zarzutu oskarżyciela polegały odpowiednio na tym, że:

1. od bliżej nieokreślonego dnia, po dniu 21.09.2016r. do dnia 20.10.2016r.

w K. w lokalu salonu (...) przy ul. (...), podnajętego od spółki (...) -21 z o.o. z siedzibą przy ul. (...)

w B. od dnia 01.09.2015r. przez spółkę z o.o. (...)

z siedzibą w B., ul. gren. J. K. (1) 16A działając jako Prezes tej spółki zarejestrowanej w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem KRS (...) urządził gry na 17 automatach do gier o nazwie:

G. C. nr (...) (z naklejką o nr „1”);

G. C. nr (...) (z naklejką o nr „2”);

G. C. nr (...) (z naklejką o nr „3”);

H. S. P. nr (...) (z naklejką o nr „4”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „5”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „6”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „7”);

(...) nr (...) (z naklejką nr „8”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „9”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „10”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „11”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „12”);

(...) 42 nr (...) (z naklejką o nr „13”);

A. G. nr (...) (z naklejką nr „14”);

H. S. P. nr (...) (z naklejką o nr „15”);

S. (...) nr (...) (z naklejką nr „16”);

H. S. P. nr (...) (z naklejką o nr „17”);

z naruszeniem przepisów art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych, tj. poza kasynem gry bez wymaganej koncesji,

oraz

2. od bliżej nieokreślonego dnia, po dniu 20.10.2016r. do dnia 14.11.2016r.

w K. w lokalu salonu (...) przy ul. (...), podnajętego od spółki (...) -21 z o.o. z siedzibą przy ul. (...),

w B. od dnia 01.09.2015r. przez spółkę z o.o. (...)

z siedzibą w B., ul. gren. J. K. (1) 16A, działając jako Prezes tej spółki zarejestrowanej w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem KRS (...) urządził gry na 14 automatach do gier o nazwie:

G. C. nr (...) (z naklejką o nr „1”);

G. C. nr (...) (z naklejką o nr „2”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „3”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „4”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „5”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „6”);

M. (...) nr (...) (z naklejką o nr „7”);

H. S. nr (...) (z naklejką nr „9”);

H. S. P. nr (...) (z naklejką o nr „11”);

A. G. nr (...) (z naklejką nr „12”);

(...)+ nr (...) (z naklejką nr „13”);

(...) 42 nr (...) (z naklejką o nr „14”);

(...) 42 nr (...) (z naklejką o nr „15”);

H. S. nr (...) (z naklejką o nr „16”);

z naruszeniem przepisów art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych, tj. poza kasynem gry bez wymaganej koncesji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Przeprowadzone zarówno w trakcie postępowania przygotowawczego jak i w fazie postępowania sądowego dowody, w tym wyjaśnienia samego oskarżonego A. U. (2) jednoznacznie wykazały, iż we wskazanych zarzutem okresach czasu oskarżony pełnił funkcję prezesa zarządu spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w B., zarejestrowanej pod wskazanym w zarzucie numerem KRS. Zeznania zaś przesłuchanych w sprawie w charakterze świadków byłych pracownic spółki: M. S. (k. 479), J. J. (k. 479 i k. 42-43), A. J. (k. 480), J. K. (2) (k. 481) jednoznacznie wykazały, iż w lokalu przy (...) w K., spółka którą kierował i zarządzał oskarżony instalowała automaty do gier hazardowych – i jak to prostolinijnie określały długo pracujące tam kobiety – po zajęciu w danym dniu przez funkcjonariuszy służby celnej wstawionych do tego lokalu w danym czasie urządzeń, kolejnego dnia gdy przychodziły do pracy, zastawały w lokalu nowe maszyny. Do zakresu ich czynności zaś należało w przypadku kontroli urzędników służby celnej poinformować oskarżonego, a czynności z funkcjonariuszami wykonywała kierowniczka tego salonu (...).

Zeznania natomiast przesłuchanych w sprawie graczy – klientów tego lokalu: A. B. (k. 480-481 akt II K 759/17), M. N. (k. 481 akt II K 760/17), P. Z. (k. 481-482 akt II K 760/17) oraz B. K. (k. 187 akt II K 760/17), a także wyniki eksperymentów przeprowadzonych w sprawie przez kontrolujących lokal funkcjonariuszy celnych (k. 45-63 akt II K 759/17 oraz k. 29-41 akt II K 760/17), dowodzą tego, że gry przeprowadzane na przedmiotowych automatach pozwalały na uzyskiwanie wygranych rzeczowych przez wykorzystanie wygranej rzeczowej tzn. punktów uzyskanych w grze oraz realizowały wygrane w postaci środków pieniężnych. Przebieg gier na tych urządzeniach miał charakter losowy, a uzyskiwane wyniki gier były nieprzewidywalne i niezależne od woli ani zręczności grającego. Wyniki przeprowadzanych gier uzależnione były tylko i wyłącznie od przypadku, tj. programu sterującego grą, a gracz nie decydował w żaden sposób o określonym wyniku gry; zatrzymanie bowiem w zamierzonym układzie przez prowadzącego grę obracających się bębnow z kolorowymi symbolami było niemożliwe do dokonania. Przeprowadzone zresztą następnie w trakcie czynności postępowania przygotowawczego badania przedmiotowych automatów poczynione przez Wydział Laboratorium (...) w P. (k. 278-302 akt II K 759/17 oraz k. 285-353 akt II K 760/17) jednoznacznie powyższe ustalenia potwierdzają.

Automaty przedmiotowe, których dotyczyły zarzuty zostały zatrzymane procesowo wraz z zawartością środków pieniężnych jako dowody rzeczowe.

W sprawie nie ma zresztą pomiędzy stronami sporu co do stanu faktycznego. Jak wyraźnie bowiem podnosi w treści wyjaśnień oskarżony (k. 452 akt II K 759/17 i k. 415 akt II K 760/17, a także k. 429-440 akt sprawy o sygn. II K 536/17) – nie popełnił on w wymienionych okresach czasu przestępstw skarbowych z art. 107 § 1 kks, albowiem pozostawał on w błędzie co do oceny „legalności działalności spółki”. Zapoznał się on bowiem nie tylko z licznymi publikacjami dotyczącymi przedmiotu, ale także z licznymi orzeczeniami sądów powszechnych oraz Sądu Najwyższego w przedmiocie zarzutu z art. 107 § 1 kks oraz zapisami ustawy o grach hazardowych wypełniającymi normy blankietowe tego artykułu, które to orzeczenia go uniewinniały od stawianych mu zarzutów, a ponadto postępowania w takim przedmiocie były wobec niego umarzone. Był on więc krótko mówiąc przekonany o zgodności z prawem działalności prowadzonej przez spółkę.

Oskarżony jest żonaty, ma dwoje małoletnich dzieci; pracuje zarobkowo. Ma wykształcenie wyższe; nie ma majątku; nie leczy się psychiatrycznie ani odwykowo. Był dotąd wielokrotnie skazywany za przestępstwa skarbowe z art. 107 § 1 kk (karta karna k. 456-459).

W ocenie Sądu w rozpoznawanej sprawie oskarżony A. U. (2) naruszył zapisy art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych [dalej jako ugh]. Pierwszy z powołanych przepisów w brzemieniu obowiązującym od dnia 1 kwietnia 2017r. stanowi, iż działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości i gier na automatach może być prowadzona po uzyskaniu koncesji na kasyno gry, z zastrzeżeniem art. 5 ust. 1 i 1 b oraz art. 6a ust. 2 tej ustawy. W czasie popełnienia zaś czynów art. 6 ust. 1 ugh stanowił, że działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości oraz gier na automatach może być prowadzona na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry. Zapis ten jak widać w poprzednim brzemieniu nie był dla oskarżonego względniejszy, wobec czego w świetle art. 2 § 2 kks należało zastosować przepis w brzmieniu obecnym.

Analogiczna sytuacja zachodzi przy ocenie art. 14 ust. 1 ugh. Od 1 kwietnia 2017r. obowiązuje zapis, iż: urządzenie gier cylindrycznych, gier

w karty, w tym turniejów gry w pokera, gier w kości oraz gier na automatach jest dozwolone wyłącznie w kasynach na zasadach i warunkach określonych

w zatwierdzonym regulaminie i udzielonej koncesji lub udzielonym zezwoleniu, a także wynikających z przepisów ustawy, z wyjątkiem ust. 4 i 5. W chwili zaś czynu przepis przedmiotowy brzmiał: urządzenie gier cylindrycznych, gier w karty, w tym turniejów gry pokera, gier w kości oraz gier na automatach jest dozwolone wyłącznie w kasynach gry na zasadach i warunkach określonych w zatwierdzonym regulaminie i udzielonej koncesji lub udzielonym zezwoleniu, a także wynikających z przepisów ustawy. Zapis ten również nie był dla oskarżonego względniejszy, wobec czego w świetle art. 2 § 2 kks należało zastosować przepis w brzmieniu obecnym.

Z art. 6 ust. 1 u.g.h. wynika, że warunkiem podstawowym prowadzenia działalności w zakresie gier na automatach jest uzyskanie koncesji na kasyno gry. Oskarżony A. U. (2) nie posiadał takiej koncesji, a to oznacza, że swoją działalność prowadził niezgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych. Przepis art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych nie jest przepisem technicznym. W wyroku z dnia 13 października 2016 r., C-303/15 Trybunał Sprawiedliwości UE orzekł, że: „Artykuł 1 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasady dotyczące usług społeczeństwa informacyjnego w brzmieniu zmienionym na mocy dyrektywy 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

z dnia 20 lipca 1998 r. należy interpretować w ten sposób, że przepis krajowy, taki jak ten będący przedmiotem postępowania głównego, nie wchodzi w zakres pojęcia „przepisów technicznych” w rozumieniu tej dyrektywy, podlegających obowiązkowi zgłoszenia na podstawie art. 8 ust. 1 tej samej dyrektywy, którego naruszenie jest poddane sankcji w postaci braku możliwości stosowania takiego przepisu”. Także i Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 19 stycznia 2017 r., sygn. I KZP 17/16, orzekł, że art. 6 ust. 1 tej ustawy mógł i może nadal stanowić uzupełnienie normy blankietowej zawartej w art. 107 § 1 k.k.s., o ile okoliczności faktyczne konkretnej sprawy pozwalają na ustalenie, że przepis ten ma zastosowanie i został naruszony.

Przywołana powyżej treść art. 14 ust. 1 ugh stanowi, iż urządzenie gier na automatach dozwolone jest wyłącznie w kasynach gier zgodnie z udzieloną koncesją, zatem skoro w niniejszej sprawie gry na automatach urządzone były poza kasynem gier, to naruszenie art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych jest oczywiste. Zauważyć należy, że powołany przepis w związku z treścią art. 8 ust. 1 dyrektywy 98/48/WE, wymagał notyfikacji. Polski ustawodawca spełnił ten wymóg i projekt ustawy z dnia 12 czerwca 2015r. o zmianie ustawy o grach hazardowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1201), która weszła w życie w dniu 3 września 2015r., został notyfikowany. Zatem art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych może być stosowany od dnia wejścia w życie nowelizacji ustawy, a więc od dnia 3 września 2015r. Odnosząc powyższe do zarzuconego oskarżonemu czasookresu, stwierdzić wypadnie, iż wątpliwości co do technicznego bądź nie charakteru przedmiotowego zapisu nie zachodzą.

Mając na względzie powyższe, nadto zapisy karty karnej oskarżonego podsumować wypadnie, iż doskonale zdawał on sobie sprawę z tego, iż jego działalność w postaci urządzania gier na automatach do gry bez wymaganej koncesji oraz poza kasynem gry może stanowić działanie wbrew przepisom ugh, a tym samym spowodować odpowiedzialność karną z art. 107 § 1 kks, co stanowi w efekcie wypełnienie znamion zamiaru ewentualnego jeśli chodzi o stronę podmiotową przedmiotowego czynu. Interpretacja bowiem znamion strony podmiotowej art. 107 § 1 kks nie budzi wątpliwości, jest jednoznaczna

i jasna – delikt przewidziany bowiem tym przepisem może zostać popełniony umyślnie, zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym. I z tym ostatnim – zdaniem sądu – działał oskarżony w przedmiotowej sprawie. Trudno uznać, iż miał on podstawy do sądenia, iż prowadzona przez spółkę działalność jest legalna w sytuacji, gdy w czasie zarzutu ma już kilka nieprawomocnych uprzednio wydanych wyroków skazujących za przestępstwa skarbowe z art. 107 § 1 kks. I tak: w dniu 4 kwietnia 2016r. skazany został przez Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej w sprawie IX K 1108/15, w dniu 14 lipca 2015r. został skazany przez Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej w sprawie IX K 219/15, w dniu 7 września 2016r. skazany został przez Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich w sprawie II K 352/16, w dniu zaś 28 kwietnia 2016r. został skazany przez Sąd Rejonowy w Bochni w sprawie II K 302/15.

Oskarżony eksponuje korzystne dla siebie opinie piśmiennictwa oraz podkreśla korzystne dla siebie rozstrzygnięcia jakie zapadały, jednakże zdaje się nie zauważać, iż linia orzecznicza w tego rodzaju sprawach nie była jednolita, a poglądy doktryny również prezentowały różne stanowiska w tej kwestii, nadto, iż zapadały przeciwko niemu niekorzystne orzeczenia

w paralelnych sprawach. Pomimo wiedzy i świadomości co do tego kontynuował przedmiotową działalność, a więc musiał się co najmniej godzić

z tym, że swoim zachowaniem może wyczerpywać znamiona z art. 107 § 1 kks. Nie może w żadnej mierze zasłaniać się błędem co do prawa, albowiem z treści art. 10 § 4 kks jednoznacznie wynika, że od odpowiedzialności karnej skarbowej uwalnia tylko usprawiedliwiona nieświadomość karalności.

Mając powyższe na uwadze, uznał Sąd oskarżonego A. U. (2) za winnego popełnienia zarzuconych mu przestępstw skarbowych przyjmując wypełnienie w tym czasie przesłanek jednego czynu z art. 107 § 1 kks i za to, na podstawie tego przepisu skazał go na karę grzywny w wysokości 350 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 zł. Granice sądowego uznania przy wymiarze kary wyznaczało zagrożenie ustawowe przewidziane za przestępstwo z art. 107 § 1 kks oraz konieczność względu na to, aby dolegliwość kary nie przekroczyła stopnia winy, aby była odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości czynów i pozwoliła osiągnąć cele zapobiegawcze i wychowawcze, a przy tym odpowiadała potrzebom w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Ustalając nadto stawkę dzienną, wziął Sąd pod uwagę okoliczności, o których mowa w art. 23 § 3 kks.

Oskarżony był zdolny do rozpoznania znaczenia swego czynu oraz prawnego i moralnego jego wartościowania. Miał wszelkie predyspozycje, aby postąpić zgodnie z prawem. W jego przypadku nie występują żadne okoliczności, które wyłączałyby lub ograniczały jego winę. Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego również jest wysoki. Wyznacza go, zaznaczony zachowaniem oskarżonego, charakter i stopień dezaprobaty dla ustanowionego porządku prawnego oraz sposób wyrażenia tego. Jego motywacja sprowadzała się wyłącznie do osiągnięcia korzyści majątkowej. Po zajęciu przez Urząd Celny jednych automatów wstawiane były kolejne. Oskarżony nie prowadził przecież charytatywnej działalności, lecz biznes przynoszący olbrzymie wpływy. Wystarczy zwrócić uwagę na tzw. „inne ustalenia” jakie każdorazowo, co do każdego z automatów wskazywały sprawozdania z badań wykonane przez Laboratorium (...). Podane zostały łączne kwoty wpłat jakie do chwili zatrzymania danego automatu zostały dokonane i daje to orientację o tym jaki dochodowy był to interes.

Na podstawie art. 30 § 5 k.k.s. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci automatów do gier zajętych jako dowody rzeczowe w sprawie II K 759/17 oraz w sprawie II K 760/17 wraz z kluczami, pieniędzmi oraz raportami, grafikami, zapiskami i odczytami – jak w pkt II orzeczenia. Zgodnie z art. 30 § 5 k.k.s., w wypadkach określonych

w art. 107 § 1-3 orzeka się przepadek dokumentu lub urządzenia do gry losowej, gry na automacie lub zakładu wzajemnego, a także znajdujących się w nich środków pieniężnych oraz wygranych, które na podstawie tego dokumentu przypadają grającemu, a także środków uzyskanych ze sprzedaży udziału w grze lub wpłaconych stawek. Przepis stosuje się odpowiednio także w wypadkach określonych w art. 107a § 1, art. 108 § 1, art. 109 i art. 110. Treść przepisu art. 30 § 5 k.k.s. nie pozostawia wątpliwości co do tego, że przepadek przedmiotów w wypadkach określonych w art. 107 § 1-3 jest obligatoryjny.

Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. Sąd zarządził zwrot oskarżonemu dowodu rzeczowego w postaci laptopów szczegółowo opisanych jak w pkt II wyroku. Przedmiotowe laptopy nie są automatem do gier w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy o grach hazardowych; zostały zatrzymane przez Urząd Celny w K. w ocenie sądu w celu pozyskania ewentualnych znajdujących się w nim dowodów w postaci dokumentów, materiałów video i plików graficznych, z których dane mogły mieć w sprawie znaczenie. Z uwagi na zakończenie postępowania laptopy te stały się zbędne dla sprawy i w związku z tym należało zarządzić ich zwrot.

Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. i art. 3 ust. 1 i art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w łącznej kwocie 3.640 zł. W ocenie Sądu oskarżony ma duże możliwości zarobkowe stąd uiszczenie przez niego kosztów sądowych, w tym opłaty, nie spowoduje w jego majątku większego uszczerbku.

Z) Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonego.